

PÍSEŇ 0841

V sjití tomto pravme sobě

1561, 1606

1. V sji - tí tom - to prav - me so - bě, ja - ká ra - dost v Pá -

- ně do - mě, ja - ká hoj - nost u - tě - še - ní, ne -

- do - stat - ků žád - ných ne - ní.

2. Dobrota v něm jest i milost, pokoj, láska, sjednotilost, jasnost, sláva, moudrost, jmění, nade všechno pomyšlení.
3. Jest v něm zdraví, slíčnost, krása, mladost, síla, pravda, spása, bázeň, čest i pokoj pravý, zboží hojná, věčné zdraví.
4. Radost má druh z druhu svého, jako by vše bylo jeho, co kdy na kom slávy vidí, přeje mu a nezávidí.
5. Vyšší k nižším má se tiše, kdo jest níž, nežádá výše, každý z nich má na svém dosti, nasycen jsa blažeností.
6. Nikdy z lásky nevypadnou, v milování nevychladnou; i když v světě různě žijí, stejně jim vždy srdce bijí.
7. Ejhle, obcování svatých, Duchem pravdy v světě vsátých, církve Boží vyvolené, po všem světě rozptýlené.
8. Kdo jsou služebníci Boží, účastni jsou všeho zboží, dobrého co z nich kdo činí, díl v tom mají všichni jiní.
9. Ač se tváří nevidají, vzdáleni si zůstávají, přec se duchem v jedno pojí, neboť v jedné službě stojí.
10. V lásce, víře i v naději jednotou se svatou skvějí, co kdy jedny potká zlého, želí všichni jako svého.
11. Všichni v Bohu svém se těší, spolu v chvalách jeho plěší, bratr bratra mile vítá, silný mdlejší nepomítá.
12. Pospěšme tam, bratři milí, dokud máme k tomu chvíli, do té svatých společnosti, kde je vždy a všeho dosti.
13. Pomož nám všem, milý Pane, ať i z nás tam každý stane, v oné slávě nevadnoucí, kde vše slavné jest a skvoucí.

1522, 1877